

Δωδεκάτην Σελ Τελος 3

Μρόζεκ: "ΤΑΝΓΚΟ,,

(ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΑΜΠΡΑ)

Ο κ. Κούρκουλος είχε γέτος μιά πολύ καλή Εμπειρία. Μας έφερε αντιμέτωπους με το πιο αντιπροσωπευτικό και πολυστημένο έργο του Μρόζεκ, το «Τάνγκο». Ο Μρόζεκ, Πολωνός δραματουργός, γεννημένος το 1930, μεγαλώνοντας σε μιά πατρίδα συνεχώς πληγωμένη και με ημιωρισμένη την Ελλάδα πίσω από τα κάγκελα των ολοκληρωτισμών, συνέλαβε με τραγική απελευσία τη χωροκομία των ιδεολογιών με όλα τα μινδενιστικά επακόλουθα. Με το έργο του αυτό μάς μιλάει, θέλωμε δέ θέλωμε, στους ιδιοσκότεινους λαβύρινθους της φρενιλικής συντριβής των ανθρώπων εκείνων, και μέσα εκεί συνέλαβαν την εμμετρική διαπίστωση πως όλα τέλειωσαν σ' αυτό το σκοτάδι και οι προβολείς της ιστορίας θα φωτίσουν από δω και πέρα μόνιμα, αποτρόπαιες φλογές φωτός κινητής βίας σε αντιπαράθεση με άλλες μιας απολιθωμένης μακαριότητας.

Αυτοί θα εξαμειωλεπούν παλαιά και νέα συνθήματα, πρωτοπαρκακίες μορφές ζωής και τέχνης άδωχοι και τη νοσταλγία εκείνων που γέμισαν με την ικανοποίηση ότι στον καιρό τους έκαναν επανένσταση χορεύοντας τον πρωτοφανέστερο τολμηρό χορό, το τάνγκο.

Ο "Αρθουρ, το βασικό πρόσωπο στο έργο

85

του Μρόζεκ, είναι ένας νέος που θέλει να δώσει τάξη σ' ένα διαλυμένο σπίτι, φορτωμένο αντίκες, που πρέπει σώνει και καλά να κρυφοποιούν μιά καινούργια μόδα. Ο πατέρας του είναι ένας μάλλον αποτυχημένος καλλιτέχνης μοντέρνων τάσεων, η μητέρα του κοιμάται μαζί μ' έναν άγνωστο τύπο που έχει ξεκατασταθεί εκεί μέσα και προκαλεί όλους με τον κινισμό του, ο θείος του ελαφρόμυαλος πάντα και ετοιμος να στραφεί σ' όποιον άγριο φασάκι, και η γιαγιά, που όταν δημοφιλής άτις έποχες θάνατος, ξεπλώνοντας στο γέρο του μακαρίτη άντρα της, που βρίσκεται, άγνωστο για ποιό λόγο, μέσα εκεί.

Ο πραγματικός της θάνατος συμβαίνει τη στιγμή που ο "Αρθουρ πιέζει τους άλλους ν' ανεξήτησουν ιδέες για να στηριχτούν κάπου μέσα σ' αυτό το χάος, και το όδυνηρό ξάγνιασμα όλων μπαίνοντας στο γέρο του μακαρίτη άντρα της, που βρίσκεται, άγνωστο για ποιό λόγο, μέσα εκεί.

Γιά λίγες όμως, γιατί η ζωή συνεχίζεται. Ο "Αρθουρ ετοιμάζει τους γάμους του με την εξαδέλφη του, γάμους που τους θέλει επίσημους και τακτοποιημένους από κάθε τυπική άποψη. Κι' όταν πια μέσα στο τίς όλην φρενιλική του φρενιλική σ' ένα γερό μεθύσι, ικανίζεται με τη συνιστώμενη ήλξη της απελευσίνας του που βγαίνει λεντερομένη από φρε-

νιλική, αντιμέτωπη με τους άλλους.

Αν έπαυχε τίποτα, δέ θα ξαναγεννιόσε τίποτα πίσω' ο παλιός κόσμος με τις αξίες του έχει αποσυντεθεί και τίποτα το αποσυντεθειμένο δεν ξαναπαίρνει ζωή, μέσα από το χάος ξεπηδάει ζωή ή βία για να βάλει τάξη χωρίς φραγμούς και άνωστολές μεροστιά σε παρραγωγούς και ιδεολογικούς θρήνους.

Έτσι ο εραστής της μητέρας του, ο "Έντυ, που έκαρποσε την όμη βία, σκοτώνει τον "Αρθουρ για να γίνει μοναδικός ορθωστής σ' ένα το σπίτι που κινιάρει πια ο γάμος και η ύποταξη, καθώς χορεύεται το εμμετρικό εκείνο προγραμματισμένο ταγκό γύρω από το πτώμα του "Αρθουρ.

Το έργο έχει στιγμές δραματικές κορύφωσης από τις σπάνιες, καθώς το διατρέχει ένας ποιητικός δραματισμός. Σκηνοθετης και ήθοποιόι στάθηκαν πολύ καλά στους ρόλους τους, με κορυφαίους τον κ. Κούρκουλο στο ρόλο του "Αρθουρ και την κ. Χαλκούση στο ρόλο της γιαγιάς. Άλλωστε σχολός αυτού του σηματοώματος δεν είναι να επισημάνει μικροατέλειες και σχολαστικές λεπτομέρειες. Έκείνο που θαρύνει μ' την γενικά καλή παρουσίαση είναι η γνώριμία μας μ' ένα τόσο ανεπτυγμένο έργο που η πρώτη παρουσίασή του τον Ιανουάριο του 1977 στο θέατρο έχει αφήσει έρεξη στα θεατρικά χρονικά.

Γ. ΠΑΝΑΓΟΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ